

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ถึงการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เฉพาะกรณีเงินได้บุคคลธรรมดาผู้มีถิ่นที่อยู่และไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ซึ่งจัดเก็บ จากแหล่งเงินได้ที่เกิดในประเทศไทย ตามหลักแหล่งเงินได้ และเงินได้ที่เกิดจากแหล่ง นอกประเทศไทยตามหลักถิ่นที่อยู่ ตามมาตรา 41 แห่งประมวลรัษฎากร และบทบัญญัติ ที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาภาษีซ้อน

จากการศึกษาและพบว่า การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามหลักแหล่ง เงินได้ตามประมวลรัษฎากรของไทย ยังมีปัญหาความไม่ชัดเจน ชำช้อน ในบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย เนื่องจากยังต้องอาศัยการตีความในการใช้กฎหมาย ก่อให้เกิดความสับสน ในทางปฏิบัติ และปัญหาในการจัดเก็บภาษี อีกทั้งยังมีผลกระทบต่อการใช้สิทธิระหว่าง ประเทศตามข้อตกลงอนุสัญญาภาษีซ้อน และการหักภาษี ณ ที่จ่าย สำหรับเงินได้บาง ประเภทที่ไม่สามารถจัดเก็บตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายได้ โดยเฉพาะผู้มีเงินได้ที่มี ถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ส่วนการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามหลักถิ่นที่อยู่ที่บัญญัติ ไว้ในประมวลรัษฎากรของไทย ยังมีช่องว่างของกฎหมาย สำหรับการจัดเก็บ ตลอดจน เงื่อนไขของการเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ที่ถูกจำกัดระยะเวลาการอยู่เพียง 180 วันโดยมิได้ พิจารณาเงื่อนไขอื่นๆประกอบ ทำให้การจัดเก็บภาษีตามหลักถิ่นที่อยู่ตามประมวลรัษฎากร ยังขาดประสิทธิภาพในการจัดเก็บดังที่ควรจะเป็น และยังไม่สอดคล้องกับหลักความ เป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี

ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงได้มีการเสนอแนะให้กรมสรรพากร แก้ไข ปรับปรุงบทบัญญัติในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและบทบัญญัติกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา 41 แห่งประมวลรัษฎากร โดยเฉพาะการจัดเก็บโดยใช้หลักถิ่นที่อยู่ ควรพิจารณาให้ครอบคลุมถึง การมีภูมิลำเนา และการมีถิ่นที่อยู่ ตลอดจนยกเลิกเงื่อนไขบางประการ เพื่อให้การจัดเก็บภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดามีประสิทธิภาพและเป็นธรรมมากขึ้น และเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะ เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับหลักความสามารถ ในการเสียภาษีอย่างแท้จริง

The objective of this research is to study the collection of personal income tax, particularly the personal income tax of residents and non-residents of Thailand, which are collected from the individual's principal income, based on the relevant rules and regulations; and from overseas income, based on the rules of residence according to Section 41 of the Revenue Code, and the provisions relating to the convention of double taxation.

It was found from the study that the provisions concerning the personal income tax collected from the principal source of income under the Revenue Code are unclear and overlap. Reliance upon the interpretation of the law not only causes confusion in practice, but also gives rise to problems with regard to tax collection. It also affects the exercise of international rights according to the convention of double taxation. Moreover, the withholding of tax in certain

categories of income means that this is unable to be collected according to the law, especially in the case of the non-residents of Thailand. In terms of the collection of personal income tax, based on the rules of residence, under the Revenue Code there is a loophole in the law relating to the collection of such tax. This is related to the conditions governing residence in Thailand, whereby a person is considered to be a resident after only a 180-day stay in the country, without considering other conditions. Based on the rules of residence, this renders the collection of tax under the Revenue Code less efficient than it should be, and does not conform to the rules of fair collection.

In order to solve these problems, therefore, it is recommended that the Revenue Department should amend provisions of the collection of personal income tax, and relation provisions concerning tax collection, and the personal income tax according to Section 41 of the Revenue Code. In particular, in terms of the collection based on the residence rule, it should cover the state of domicile and residence, including eliminate some condition. The amendment will make the collection of personal income tax more efficient and fairer; suitable for the changing economic and social condition; and consistent with the genuine ability of payment rule.